

Sygn. akt **IC 777/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Płocku Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Szatkowska

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Bogacz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 listopada 2014r. w P.

sprawy z powództwa W. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. zasądza od (...) S.A. w W. na rzecz W. K. zadośćuczynienie w kwocie 25 000 zł (dwadzieścia pięć tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 23.11.2013r. do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. nie obciąża W. K. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu (...) S.A. w W. w zakresie oddalonego powództwa,
4. nakazuje pobrać od (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Okręgowy w Płocku kwotę 1250 zł (jeden tysiąc dwieście pięćdziesiąt złotych) tytułem części opłaty od pozwu.

Sygn. akt **IC 777/14**

UZASADNIENIE

W. K. wystąpił przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 85.000zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 19 listopada 2013r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia w związku ze śmiercią żony

W odpowiedzi na pozew, pozwany (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Podał, iż w dniu 18 listopada 2013r. wypłacił powodowi zadośćuczynienie w kwocie 35.000 zł, zaś żądanie zadośćuczynienia, przekraczające tę kwotę, jest zawyżone. Wskazał, iż ewentualne odsetki za zwłokę należne są od daty wyrokowania.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 30 sierpnia 2013r. w miejscowości K. doszło do wypadku drogowego, w którym uczestniczył samochód osobowy oraz ciągnik siodłowy z naczepą. W wyniku wypadku śmierć poniosła J. K.. Postanowieniem Prokuratury Rejonowej w Mławie z dnia 28 października 2013r. postępowanie w przedmiocie wskazanego wypadku zostało umorzone w skutek śmierci sprawcy, E. G. (v. postanowienie o umorzeniu śledztwa k.10-12). W dacie zdarzenia posiadacz pojazdu osobowego, którym kierował sprawca wypadku, był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności

cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń Społecznych S.A. w W. (okoliczność przyznana przez pozwanego).

W. K. i J. K. byli małżeństwem od 1986r., mieli 2 synów, byli dobrym małżeństwem, razem wychowywali dzieci. W dacie wypadku mieszkali z dwoma pełnoletnimi synami i matką powoda w miejscowości D.. J. K. pracowała zawodowo od 6 lat w firmie (...) w M. na stanowisku monterka. Z tego tytułu otrzymywała wynagrodzenie w kwocie 1.582zł brutto. Powód prowadził gospodarstwo rolne, żona pomagała mu w jego prowadzeniu (v. zeznania powoda, W. K. protokół rozprawy z dnia 11 września 2014r. czas adnotacji 00:04:33 do 00:06 :12, zeznania świadka, S. J. protokół rozprawy z dnia 24 listopada 2014r. czas adnotacji 00:08:40 do 00:10:44, zeznania świadka, B. P. protokół rozprawy z dnia 24 listopada 2014r. czas adnotacji 00:20:45 do 00:22:43).

W. K. dowiedział się o śmierci żony od syna. Pojechał na miejsce wypadku. Pogotowie ratunkowe w tym czasie zabierało ciało jego żony. Nie pozwolono mu obejrzeć żony. Nie mógł prowadzić samochodu w drodze powrotnej, płakał, czuł, że „wszystko runęło w jednej chwili”. Zajął się sprawą pogrzebu żony, pomogła mu rodzina. Nie pogodził się ze śmiercią żony, cały czas odczuwa tęsknotę, żal. Codziennie bywa na cmentarzu. Po śmierci żony stracił apetyt, schudł 15 kilogramów, był osłabiony, nie mógł spać w nocy. Odczuwał kłucie w klatce piersiowej. Lekarz rodzinny skierował go do szpitala. Po badaniach stwierdzono, iż jest zdrowy, polecono mu, by przestał myśleć o tym, co się stało, by zajął się czymś, by „nie dusił w sobie emocji” . W. K. po namowach ze strony znajomych i rodziny udał się do psychologa, był u niego na dwóch wizytach, jednak nie przyniosły one efektu. Przez dwa miesiące po śmierci żony przyjmował leki uspokajające. Powód nie związał się z inną kobietą. Cały czas rozpamiętuje o swojej zmarłej żonie. Nie przestał jej kochać , uważa, że nie ma nikogo, kto by się nim opiekował. Nadal mieszka wraz z synami i matką (v. zeznania powoda, W. K. protokół rozprawy z dnia 11 września 2014r. czas adnotacji od 00:06:12 do 00:24:02, zeznania świadka, S. J. protokół rozprawy z dnia 24 listopada 2014r. czas adnotacji 00:10:44 do 00:19: 43, zeznania świadka, B. P. protokół rozprawy z dnia 24 listopada 2014r. czas adnotacji 00:22:43 do 00:31: 02).

Pismem, które trafiło do pozwanego drogą mailową w dniu 22 października 2013r., W. K. wniósł o przyznanie na jego rzecz kwoty 120.000zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w skutek śmierci żony, J. K.. (v. okoliczność przyznana przez pozwanego).

Decyzją z dnia 18 listopada 2013r. pozwany przyznał W. K. kwotę 60.613,99 zł , w tym 35.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w skutek śmierci żony (v. pismo pozwanego z 18 listopada 2013r. – k. 110 akt szkody).

Pieniądze otrzymane od pozwanego W. K. przeznaczył na pokrycie kosztów pogrzebu żony, część pieniędzy w gospodarstwo rolne, resztę, tj. ok. 25% pobrała firma, która reprezentowała go w toku postępowania przed ubezpieczycielem (v. zeznania powoda, W. K. protokół rozprawy z dnia 11 września 2014r. czas adnotacji od 00:18:12 do 00:19:19 oraz protokół rozprawy z dnia 24 listopada 2014r. czas adnotacji 00:35:58 do 00:37:16).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie zeznań powoda, W. K. (protokół rozprawy z dnia 11 września 2014r. czas adnotacji od 00:04:33do 00:24:02 oraz protokół rozprawy z dnia 24 listopada 2014r. czas adnotacji 00:34:27 do 00:37:16), zeznań świadków : B. P. (protokół rozprawy z dnia 24 listopada 2014r. czas adnotacji 00:19:52 do 00:31:02), S. J. (protokół rozprawy z dnia 24 listopada 2014r. czas adnotacji 00:08:40 do 00:19:43) oraz w oparciu o dokumenty w postaci: postanowienia o umorzeniu śledztwa (k.10-12), pisma pozwanego z 18 listopada 2013r. (k. 110 akt szkody).

Oddalono wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego psychologa, uznając iż zebrany materiał dowodowy pozwala sądowi samodzielnie ustalić rozmiar krzywdy i bólu powoda w związku ze śmiercią żony.

Dowód z przesłuchania stron ograniczono do przesłuchania powoda, gdyż przedstawiciel pozwanego nie ma żadnych informacji potrzebnych do rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Wypadek drogowy, w wyniku którego nastąpiła śmierć żony powoda, miał miejsce w dniu 30 sierpnia 2013r., a więc po wejściu w życie przepisu art. 446 §4 k.c., przewidującego dla najbliższych członków rodziny możliwość ubiegania o zadośćuczynienie związane z krzywdą, doznaną na skutek śmierci osoby bliskiej. Zadośćuczynienie to stanowi swoistą rekompensatę finansową, której celem jest nie tylko wyrównanie bólu i krzywdy, wywołanych śmiercią osoby bliskiej, lecz także kompensuje ono przedwczesną utratę bliskiego członka rodziny.

Nie ulega wątpliwości, że żona była dla W. K. osobą bliską. Tworzyli przez 27 lat dobre małżeństwo, kochające się i wspierające siebie nawzajem, okazujące sobie szacunek, wychowujące wspólnie dzieci. Śmierć żony była dla powoda traumatycznym przeżyciem. Po jej śmierci nie mógł jeść, nie mógł spać. Przez dwa miesiące przyjmował leku uspokajające, korzystał z pomocy psychologa. Nie potrafi do dzisiaj poradzić sobie ze świadomością, iż stracił najbliższą osobę, która o niego dbała, nie pogodził się z jej śmiercią, nadal czuje ból po jej stracie, codziennie jest na cmentarzu. Nie związał się z inną kobietą, nadal kocha żonę.

Mając powyższe na uwadze, uznano powództwo za usprawiedliwione co do zasady i w części co do wysokości. W ocenie sądu wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia to kwota 60.000 zł. Należy podkreślić, iż powód doznał głębokiego żalu i rozpacz, stracił wraz ze śmiercią żony wsparcie i pomoc, której mógł oczekiwać na przyszłość. Nie został jednak samotnym człowiekiem, ma bowiem dwóch synów i matkę, a członkowie jego rodziny mieszkają wraz z nim. Ma więc inne jeszcze bliskie osoby, na wsparcie i opiekę których może liczyć. Ponieważ pozwany wypłacił już W. K. 35.000 zł zadośćuczynienia, zasądzono jedynie różnicę, tj. 25.000 zł.

O odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 kc w zw. z art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym (...), który stanowi, iż zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni, licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie; a w przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do wyjaśnienia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego.

Z akt szkody wynika, iż brak było okoliczności, które uniemożliwiłyby ustalenie należnego powodowi świadczenia w przewidzianym w powyższym przepisie terminie. Żądanie zadośćuczynienia powód zgłosił zobowiązanemu w dniu 22 października 2013r., zatem wypłata świadczenia powinna nastąpić 22 listopada 2013r. Dlatego też odsetki należne za opóźnienie zasądzono od dnia następnego, tj. od 23 listopada 2013r.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 100 kpc. Powód wygrał proces w ok. 30%, stąd należne mu od pozwanego koszty to kwota 1.265 zł (3.600 zł + 17 zł + 600 zł x 30%). Pozwany wygrał w ok. 70 %, zatem powód winien mu zwrócić kwotę 2.532 zł (3.600 zł + 17 zł x 70 %). Po potrąceniu różnica na korzyść pozwanego wynosi 1.267 zł. Taką kwotę powód winien zwrócić pozwanemu z tytułu stosunkowego rozliczenia kosztów. Jednakże odstąpiono od obciążenia powoda kosztami w zakresie oddalonego powództwa, uznając, iż określenie należnej mu sumy zależało od oceny sądu. Pozwanego obciążono opłatą od pozwu w zakresie uwzględnionej części powództwa.